

SABOTØREN

Af Karl Aage Christiansen, tidl. Sterup.

(en sandfærdig beretning)

I vinteren 1942 eller 1943 havde jeg en overraskende oplevelse som følge af nogle misforståelser.

Mens min far var inde at drikke formiddagskaffe, skulle jeg se efter en so, der skulle have grise.

Vi var to drenge, Karl Erik Mouritsen og mig, som skød med små hule nøgler, et søm og en snor og så tre – fire stykker svovl fra en tændstikæske --- og så et klask ind i en mur, helst ved et hjørne, for nøglerne kunne springe i mange stykker, og det gav et stort brag.

Jeg havde en nøgle i lommen den dag, jeg skulle se efter soen i stalden. Tiden var nok blevet lidt lang, så jeg ladede nøglen med svovl, og så sømmet i enden af nøglen og KLASK! Det gav et ordentligt brag her inde i kostalden. Jeg kan huske, at der var en kat, der af bar skræk suste op ad en træbjælke. Der hvor jeg skød nøglen af, stod der en trappe op til høløftet.

Far kom farende ud i stalden, da han hørte braget. Jeg sad jo henne ved soen, som jeg skulle, men der lugtede af krudtrøg. Far var meget betænkelig (det var jo under krigen) så han gik hen til naboen for at snakke med ham om det. På det tidspunkt var politiet ikke gået under jorden, så far og naboen, Albert Mouritsen, blev enige om at ringe til politiet. Kort tid før var der nemlig en tysk soldat, der havde skudt sig selv på et høløft i Klæstrup.

Politiet kom: Jeg havde det meget dårligt, men der var jo ingen, der spurgte mig om noget. Jeg skulle i skole, så politiet tilbød, at jeg kunne få kørende. Tænk, at blive kørt i skole af politiet!

Det rygtedes jo, at der måske lå en død tysker oppe på vores høløft, så køerne fik ikke noget hø i den tid. Jeg husker, at der kom tre unge mennesker om søndagen for at snakke med far. Far bød dem penge for at flytte de to fag hø, der var tilbage på høløftet, men de turde ikke.

Men jeg havde det ikke godt i den tid. Der gik vel otte dage, så skulle min søster Mie og far ned efter et læs kartofler. Her fortalte Mie far, at Karl Erik havde fået lavet nøgler nede ved smedesvenden Osvald, for alle deres nøgler var sprunget/blevet væk. Da jeg kom hjem fra skole den dag, blev jeg spurgt, om det var mig, der havde skudt. Jeg blev truet med, at hvis jeg ikke talte sandt, kom politiet og hentede mig, så jeg gik hurtigt til bekendelse --- og det var en hel lettelse for mig.

Jeg havde fået at vide, at hvis man kom til afhøring hos politiet, blev man spændt fast på nogle brædder. Under dem var der to badekar, hvoraf det ene var fyldt med

spilkogende vand og det andet med iskoldt, og så blev man hevet fra det ene til det andet, indtil man tilstod. Så det skulle jeg ikke nyde noget af.

Hvor jeg havde den skrækkelige tanke fra, ved jeg ikke, men fantasien fejler jo ikke noget i den alder. Jeg var 8 – 9 år.

Mine skolekammerater kan bevidne, at jeg i lang tid måtte leve med at blive kaldt sabotøren.

Svovl fra tændstikker kommes i nøglens hulrum og en passende rund genstand sættes stramt i hullet. Nøgle og genstand bindes sammen med en snor. Kanonen affyres ved at slynge den mod en mur.